

11-01-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธฺบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามคำแนะนำของพ่อผู้เดียวต่อไปแล้วพ่อจะรับผิดชอบต่อลูก คำแนะนำของพ่อคือ: จดจำพ่อในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของลูกที่ดีและมีคุณธรรม?

คำตอบ: พวกเขาทำงานรับใช้ที่ดีมากของการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ พวกเขาไม่ทิ่มแทงใครเหมือนหนาม พวกเขาไม่เคยต่อสู้กับกันและกัน พวกเขาไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร การเป็นเหตุของความทุกข์หมายถึงการทิ่มแทงพวกเขาเหมือนหนาม

เพลง: เวลาผ่านไป

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเข้าใจความหมายของเพลงนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆ ทำ มีการกล่าวว่า “ตามลำดับกันไป” เนื่องจากบางคนมีความเข้าใจในระดับชั้นหนึ่ง บางคนก็ขึ้นสองและคนอื่นชั้นสาม แต่ละคนก็เข้าใจในวิธีของเขาเอง สติปัญญาของลูกแต่ละคนมีศรัทธาของลูกเอง พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า: พิจารณาเสมอว่าชีพบาบากำลังให้คำแนะนำผ่านผู้นี้ ลูกเคยทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจมาเป็นครั้งวงจร เวลานี้จึงมีศรัทธาว่าด้วยการทำตามคำแนะนำของพระเจ้าที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากได้ หากลูกพิจารณาว่าคำแนะนำเหล่านี้มาจากมนุษย์และไม่ได้มาจากพระเจ้า, ลูกก็จะสับสน พ่อพูดว่า: ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อแล้วพ่อจะรับผิดชอบต่อลูก พ่อรับผิดชอบต่อกิจกรรมใดก็ตามที่กระทำผ่านผู้นี้ พ่อจะทำให้สิ่งนั้นถูกต้อง เพียงแค่ทำตามคำแนะนำของพ่อต่อไป ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงอย่างถูกต้องแม่นยำคือผู้ที่ทำตามคำแนะนำของพ่อ หากลูกเข้าใจในทุกอย่างก้าวว่าเหล่านี้เป็นคำแนะนำของพระเจ้าแล้วลูกก็จะทำตามคำแนะนำเหล่านั้น ลูกจะไม่มีวันสูญเสีย มีชัยชนะในการมีศรัทธา มีลูกมากมายที่ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ด้วยการมีความรู้เล็กน้อยพวกเขาก็มีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาก็มีโยคะเล็กน้อย ความรู้หมายถึงการรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ สิ่งนี้ง่ายดายมาก ผู้คนที่นี้เรียนวิทยาศาสตร์อย่างมาก การศึกษานี้ง่ายดายมาก เป็นโยคะที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม หากใครบางคนพูดกับบาบาว่าเขาย่อยง่ายซึ่งในโยคะอย่างมาก บาบาจะไม่เชื่อเขา บาบาเห็นการกระทำของแต่ละคน ผู้ที่จดจำพ่อจะต้องเป็นผู้ที่น่ารักที่สุด อย่างไรก็ตามเมื่อลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงและแล้วลูกก็กระทำการที่ผิด มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลานี้ลูกสามารถอธิบายภาพบันไดได้เป็นอย่างดี ในปัจจุบันนี้คือป่าหนาม ไม่ใช่สวน ลูกควรจะอธิบายอย่างชัดเจนว่าบาร์ตเคยเป็นสวนดอกไม้ สัตว์ป่าอาศัยอยู่ในสวนหรือไม่? เพียงเทพเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ พ่อคือผู้มีอำนาจสูงสุด และจากนั้นบราห์มาพ่อแห่งมวลมนุษย์ก็เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดด้วยเช่นกัน ดาด้านี้เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดด้วยเช่นกัน มีชีวาและมีบราห์มาพ่อของมวลมนุษย์ ลูกดวงวิญญาณคือลูกของชีพบาบาและในรูปที่มีตัวตนของลูก ลูกคือพี่น้องหญิงชาย ลูกของบราห์มาพ่อแห่งมวลมนุษย์ ท่านคือปู่ทวดของทุกคน อาการเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ที่มีอำนาจสูงสุด เขียนสิ่งนี้และดูว่าสิ่งนี้สัมผัสต่อสติปัญญาของใครหรือไม่ มีชีพบาบาและมีบราห์มาพ่อของมวลมนุษย์ พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดและพ่อของมนุษย์ทั้งหมด นี่คือประเด็นที่ดีมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้อธิบายอย่างเต็มที่ ลูกลืมเพราะลูกพัฒนาความหยิ่งยโสของการมีความรู้ราวกับว่าลูกพยายามแม้กระทั่งที่จะได้รับชัยชนะเหนือบัฟฟาโล ดาด้านี้พูดว่า: โอเค หากลูกไม่รับฟังพ่อ จงคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบายและลูกต้องทำตามคำแนะนำของท่าน เป็นพระเจ้าที่กำลังให้คำแนะนำแก่ลูกโดยตรงในการทำสิ่งนี้ และสิ่งนั้น ท่านเป็นผู้รับผิดชอบ ทำตามคำแนะนำที่ได้รับจากพระเจ้า ผู้นี้ไม่ใช่พระเจ้า ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า คิดเสมอว่าเป็นพระเจ้าที่กำลังให้คำแนะนำแก่ลูก ลักษณะและนารายณ์เป็นมนุษย์ของบาร์ตด้วยเช่นกัน ทุกคนคือมนุษย์ แต่พวกเขาทั้งหมดคือผู้อาศัยของชีวาละยา เหตุนี้เองทุกคนจึงพูดนมัสตต่อพวกเขา อย่างไรก็ตามลูกบางคนไม่ได้อธิบายอย่างเต็มที่ ลูกหลายคนพัฒนาความหยิ่งยโสของความรู้ของพวกเขา หลายคนก็มีข้อบกพร่อง เมื่อลูกมีโยคะอย่างเต็มที่เท่านั้นที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการให้อภัยได้ การกลายเป็นนายของโลกไม่ได้เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก บาบาเห็นว่ามายาได้คว้าลูกของลูกบางคนไปอย่างไรและโยนพวกเขาลงไปในท่อน้ำทิ้ง ลูกควรอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความสุขและเบ่งบานอย่างเต็มที่ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับลักษณะและนารายณ์ ด้วยการลืมนื่องสาของความสุขของลูกจึงไม่สูงขึ้น บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการที่จะเป็นคนนำสมาธิเพราะพวกเขาไม่สามารถที่จะจดจำบาบาได้เมื่อพวกเขาอยู่ข้างนอก เพราะลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบางครั้งบาบาจึงส่งรายการให้ลูกทำตาม แต่ถึงอย่างนั้นลูกก็ไม่ได้ตั้งใจในการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของพวกเขายังคงเร่งร้อนไปที่นี้ที่

นั้นอยู่เรื่อย ๆ บาบายกตัวอย่างของท่านเอง ท่านเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าของนารายณ์ ท่านจะเก็บภาพของนารายณ์ไว้กับท่านเสมอไม่ว่าท่านจะไปไหน อย่างไรก็ตามสติปัญญาของท่านก็ยังคงเร่ร่อนไปทั่วในเวลาของการกราบไหว้บูชาสิ่งเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นที่นี่ พ่อพูดว่า: ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกควรจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง แต่ลูกมากมายต้องการที่จะมีชีสเตอร์ที่จะผู้ดำเนินการนำสมาธิเป็นพิเศษสำหรับลูก ไม่มีเหตุผลใดๆที่จะมีการนำสมาธิเป็นพิเศษ บาบายกพูดเสมอว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึง! ขณะที่นั่งอยู่ในโยคะ ลูกบางคนก็เข้ามา พวกเขาไม่สามารถจดจำความรู้หรือมีโยคะและพวกเขาก็เริ่มงีบหลับไป ลูกหลายคนมีนิสัยเช่นนั้น ความสงบนั้นเป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น และนั่นก็หมายความว่าพวกเขาไม่มีความสงบตลอดทั้งวัน หากลูกไม่จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ภาระบาปของลูกจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? นี่คือการของครึ่งวงจรถาวร การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำพ่อเป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก แม้ว่าลูกมากมายเขียนถึงบาบาด้วยการบอกท่านว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาเท่านี้เท่านี้ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเท่านี้ได้ พวกเขาไม่เข้าใจซาธที่อย่างแท้จริง บาบาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกควรที่จะคงอยู่ในความสุข ลูกไม่ควรคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็เป็นของซีพาบายอยู่แล้ว มีลูกมากมายเช่นนั้นที่คิดว่าพวกเขาเป็นของบาบาอยู่แล้ว และพวกเขาก็ไม่ได้จดจำท่านเลย หากพวกเขาจดจำบาบาได้ พวกเขาก็จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง ลูกต้องการสติปัญญาที่ดีมากเพื่อที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น เราสั่งยกย่องบาร์ต เมื่อโลกใหม่มีอาณาจักรของเทพ เวลานั้นเป็นโลกเก่า ยุคเหล็ก นั่นคือดินแดนแห่งความสุขและนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เมื่อบาร์ตเป็นยุคทอง มันเป็นอาณาจักรแห่งเทพ ผู้คนถามลูกว่า: เราจะเชื่อได้อย่างไรว่านั่นเป็นอาณาจักรของพวกเขา? ความรู้ใหม่ห้ศรัทธาอย่างยิ่ง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโซคของแต่ละคน และไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนทำนั้นก็มองเห็นได้อย่างชัดเจน ลูกสามารถบอกได้จากกิจกรรมของพวกเขา ท้ายที่สุดแล้วลูกคือมนุษย์ทั้งในยุคทองและในยุคเหล็ก ดังนั้นเหตุใดผู้คนถึงไปและกัมมัสสะเบื่องหน้ารูปบูชาเหล่านั้น? พวกเขาเรียกว่านายแห่งสวรรค์ เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดว่าคนนั้นคนนี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนั้น ในเวลานี้ทุกคนเป็นชาวนรก ทุกคนจะต้องเกิดใหม่อย่างแน่นอนที่นี่ บาบาเฝ้าแต่สังเกตพฤติกรรมของทุกคน บาบาจะต้องพูดในลักษณะที่ธรรมดาเช่นนั้นกับลูกบางคน ท่านต้องดูแลลูก พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้อง แล้วทำไมลูกยังคงกลายเป็นหนามที่ใหญ่? ด้วยการเป็นเหตุของความทุกข์ซึ่งกันและกันลูกก็กลายเป็นหนาม ลูกไม่ทิ้งนิสัยนั้น พ่อผู้เป็นคนสวนกำลังเพาะปลูกสวนดอกไม้ในเวลานี้ ท่านเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงลูกจากหนามให้เป็นดอกไม้ นี่คืองานของท่าน จะมีใครที่เป็นหนามสามารถเปลี่ยนผู้อื่นให้เป็นดอกไม้ได้อย่างไร? ลูกยังคงต้องระวังกับคนที่ลูกส่งไปยังนิรทศการ ลูกที่ดีและมีคุณธรรมคือผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีของการเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ พวกเขาไม่ได้หิมแทงใครเหมือนหนาม นั่นคือพวกเขาไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร พวกเขาไม่เคยต่อสู้รบรากันเอง ลูกๆต้องอธิบายอย่างถูกต้องมาก ไม่มีเรื่องของการดูหมิ่นใครในสิ่งนี้ ซีพแจนตีกำลังจะมาถึงและดังนั้นลูกควรจัดนิรทศการมากมาย ลูกสามารถจัดนิรทศการเล็กๆ ด้วยเช่นกันและอธิบาย: จงกลายเป็นชาวสวรรค์ในหนึ่งวินาที นั่นคือจากการเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์และคดโกงกลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และสูงส่ง ได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของการหลุดพ้นในชีวิต เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วเช่นกัน ทุกคนได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ อย่างไรก็ตามลูกต้องเข้าใจละครด้วยเช่นกัน ผู้ที่อยู่ในศาสนาอื่นจะไม่ไปสวรรค์ ทุกคนจะกลับไปเป็นส่วนของตนเอง จากนั้นพวกเขาก็จะลงมาในเวลาของเขาเองเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา สิ่งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพต้นไม้ ไม่มีใครนอกจากสัตว์ผู้เดียวที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน อย่างไรก็ตามมีกูรูมากมายที่สามารถสอนความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ไม่มีกูรูที่เป็นมนุษย์ใดสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกเพียงแค่นี้ต้องใช้สติปัญญาเพื่ออธิบาย ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกในสิ่งนี้ ละครนี้มีการเล่นอย่างมหัศจรรย์มาก มีลูกเพียงไม่กี่คนที่อยู่อย่างซาบซึ้งในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

คลาสิกกลางคืน - 18/03/68

ในความเป็นจริงลูกไม่จำเป็นต้องโต้แย้งเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ประเด็นหลักคือการจดจำระลึกถึงและเพื่อทำความเข้าใจตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกต้องกลายเป็นผู้ปกครองของโลก ลูกเพียงแค่นี้ต้องเข้าใจความจริงนี้ เป็นที่จดจำถึงสิ่งนี้ว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที มันคงเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจสำหรับลูก ๆ ที่ความเลื่อมใสศรัทธาอยู่มานานเป็นเวลาคี่วงจรถาวรและไม่มีความรู้แม้แต่เล็กน้อย มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ ลูกต้องรูสิ่งนี้จากพ่อ พ่อไม่ใช่

ธรรมดาและนี่คือสาเหตุที่มีเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านปรากฏออกมา ครูเหล่านั้นจะไม่พูดสิ่งนี้ ผู้เดียวที่พูดว่า: ฉันเป็นพ่อ ครูและครู ดังนั้นผู้คนจึงสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ บารัตถูกกล่าวว่าเป็นประเทศแม่เพราะชื่อของอัมบา (เจ้าแม่) เป็นที่รู้จักกันดีมาก พวกเขาเริ่มมีเมลา(งานออกร้าน)จำนวนมากเพื่ออัมบา คำว่า "อัมบา" นั้นแสนหวาน เด็กเล็ก ๆ รักแม่ของเขามากเพราะเธอให้อาหารพวกเขา ให้พวกเขาดื่ม และดูแลพวกเขา อย่างไรก็ตามจะต้องมีพ่อของอัมบาด้วย เด็กคนนี้เป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยง เธอไม่มีสามี นี่เป็นสิ่งใหม่ ประชาบิดา บราห์มา จะเลี้ยงดูลูกอย่างแน่นอน พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ลูก มีเมลาจำนวนมากเพื่ออัมบาได้เกิดขึ้นและเธอได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะลูกคนนั้น (มามา) ทำงานงานรับใช้มากมาย ไม่มีใครสามารถสอนเด็กได้มากเท่ากับจำนวนคนที่มาสอน มามาเป็นที่รู้จักกันดีและจึงมีการจัดเมลาที่ใหญ่โตมากมาย ลูก ๆ รู้ว่ามันคือพ่อที่มาและอธิบายความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบให้ลูก ๆ ลูก ๆ รู้เกี่ยวกับบ้านของพ่อด้วยเช่นกัน ลูกมีความรักต่อพ่อและลูกก็รักบ้านเช่นกัน ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้มีรายได้มากมายจากการศึกษานี้ ดังนั้นจะต้องมีความสุข ลูกเป็นคนธรรมดาอย่างสมบูรณ์ โลกไม่รู้ว่พ่ามาและพูดความรู้นี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและบอกลูก ๆ เกี่ยวกับสิ่งใหม่ทั้งหมดเหล่านี้ โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นผ่านการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด มีการวางแผนในโลกเก่า ลูก ๆ มีความสุขของความรู้ในตัวลูก ลูกต้องจำพ่อและบ้าน ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อจะพูดกับทุกคนว่า “ลูก ๆ พ่อมาเพื่อให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต” ดังนั้นทำไมลูกลืม? พ่อเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่อมาสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นลูกจะไม่ทำตามศรัทธาหรือ? มิฉะนั้นก็จะมี การสูญเสียอย่างมาก นี่คือการสูญเสียที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกปล่อยมือของพ่อลูกจะสูญเสียรายได้ของลูก อัจชะ รัตริสวัสต์ โอม ชานติ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจตุรละลิกถึง:

1. จงกลายเป็นผู้ที่น่ารักที่สุดด้วยการมีการจตุรละลิกถึงพ่อผู้เดียว ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาและมีการกระทำ ให้ฝึกฝนที่จะอยู่ในการจตุรละลิกถึง อยู่ใน การจตุรละลิกถึงพ่อและอยู่อย่างมีความสุขและเปงบานอย่างเต็มที่
2. จงทำตามคำแนะนำของพระเจ้าในทุกย่างก้าวในขณะที่ทำทุกการกระทำ อย่าได้มีความหยิ่งยโส (มีความซาบซึ้งของสำนึกที่เป็นร่าง) อย่าทำอะไรที่ไม่ดี อย่ามีความสับสน

พร: พร: ขอให้ลูกประหยัดเวลาและพลังของลูกในฐานะที่เป็นนายผู้สร้างโดยในขณะที่เข้าใจความรับผิดชอบของลูกเพื่อให้คุณประโยชน์ต่อโลก
ดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกคือครอบครัวของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง และยิ่งครอบครัวใหญ่ขึ้นมากเท่าไร ลูกก็จะต้องยิ่งพิจารณาถึงความประหยัดมากเท่านั้น ใช้เวลาและพลังทั้งหมดของลูกอย่างประหยัดในขณะที่ทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ข้างหน้าลูกและพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงเพื่อหายรายได้ให้กับตนเอง กินจากสิ่งนั้น และใช้จนหมด - อย่าได้ไม่ระมัดระวังในลักษณะนั้น ท่างบประมาณของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูก รักษาพรของการเป็นนายผู้สร้างไว้ในสำนักของลูก และสะสมสต็อกของเวลาและพลังสำหรับงานรับใช้

คติพจน์:   ทุกคนยังคงได้รับพรอยู่เรื่อยๆจากความคิดและคำพูดของผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อสัมผัสกับสภาพที่อะนาคในเดื่อนอะนาคนี้

คุณสมบัติพิเศษของชีวิตเทวดานางฟ้าหรืออเวค คือ การไม่รู้ความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา ไม่มีเรื่องของความปรารถนาใด ๆ ในชีวิตเทพ เมื่อชีวิตของลูกกลายเป็นชีวิตของบราห์มินและชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้า นั่นคือเมื่อลูกได้บรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกจะไม่สามารถผูกพันกับการกระทำประเภทใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่บริสุทธิ์ การกระทำที่ไร้ประโยชน์ การกระทำที่เป็นบาป หรือ การกระทำของอดีต